

Sygn. akt II K 650/15

2 Ds. 710/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Ryszard Owczarzak

Protokolant : staż. Daria Bednarek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu ---

po rozpoznaniu wniosku w trybie art. 335 § 1 k.p.k., sprawy

P. J. syna H. i E. z domu Ź., urodzonego (...) w B., ostatnio zamieszkałego ul. (...), (...)-(...) I., karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 26 listopada 2015r. w miejscowości K. gmina P., kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki M. (...) o nr rej. (...) z naczepą marki T. (...) o nr rej. (...) nie stosując się w ten sposób do orzeczonego w dniu 4 września 2015 roku przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem nakazowym o sygnaturze akt II W 754/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy, obowiązującego do dnia 27 stycznia 2016

tj. o czyn z art. 244 kk

o r z e k a:

- oskarżonego P. J. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu tj. przestępstwa z art. 244 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,
- na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych obciąża go w całości kosztami sądowymi w kwocie 160 (sto sześćdziesiąt) złotych w tym opłatą sądową w kwocie 90 (dziewięćdziesięciu) złotych i wydatkami w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

II K 650/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. J. w dniu 26 listopada 2015 r. w P. dokonywał naprawy samochodu ciężarowego marki M. (...). Po wykonanej naprawie wykonał jazdę próbną jadąc do Miejscowości K.. W czasie drogi powrotnej zatrzymał go K. G. kierujący samochodem O. (...), który twierdził, że kawałki lodu spadające z samochodu kierowanego przez oskarżonego uszkodziły szybę w jego pojeździe. Ponieważ kierujący nie mogli dojść do porozumienia udali się do P. na ulicę (...), gdzie przyjechał również patrol Policji. W trakcie kontroli dokumentów okazała się, że oskarżony K. J. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 4 września 2015 r. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Na poczet

orzeczonego zakazu zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od 27 lipca 2015 r., zatem obowiązywał on do dnia 27 stycznia 2016 r.

Oskarżony jest 53 letnim mężczyzną o wykształceniu zawodowym w specjalności kierowca – mechanik. Jest osobą rozwiedzioną i posiada na utrzymaniu 10 letniego syna. Majątku nie posiada, zarabia miesięcznie 2200,00 zł. Był karany za przestępstwo z art. 272 kk.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k. 7-8_), zeznania świadków A. G. (k. 14-15) i M. O. (k. 17-18), protokół użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 2), dane o karalności (k. 9-10), wyrok (k.11), pismo Starosty (...) (k.20), dane osobopoznawcze (k. 21)

Oskarżony K. J. w swoich wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i potwierdził wszystkie okoliczności wynikające z innych dowodów przeprowadzonych w sprawie. Przyznał fakt kierowania samochodem pomimo orzeczonego wcześniej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce.

Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w zgodzie z treścią zeznań świadków A. G. i M. O.

Sąd dał wiarę wszystkim zeznaniom świadków jako logicznym, konsekwentnym i pozwalającym odtworzyć przebieg zdarzeń zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego. Świadkowie zrelacjonowali w sposób rzeczowy i pozbawiony emocjonalnego zaangażowania przebieg obserwowanych przez siebie zdarzeń. Sąd nie dostrzegł żadnego elementu, który nakazywałby powziąć wątpliwość co wiarygodności jego zeznań.

W tej sytuacji wina oskarżonego nie budziła żadnych wątpliwości i polegała na tym, że:

w dniu 26 listopada 2015r. w miejscowości K. gmina P., kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki M. (...) o nr rej. (...) z naczepą marki T. (...) o nr rej. (...) nie stosując się w ten sposób do orzeczonego w dniu 4 września 2015 roku przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem nakazowym o sygnaturze akt II W 754/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 miesięcy, obowiązującego do dnia 27 stycznia 2016 r.

oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 kk.

Za to przestępstwo sąd wymierzył mu karę zgodną z wnioskiem oskarżyciela w wymiarze 30 stawek dziennych grzywny przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł.

Wymierzając tego rodzaju karę intencją sądu było wykorzystanie instytucji opisanej w art. 37a kk. Art. 244 kk nie przewiduje bowiem za popełnione przez oskarżonego przestępstwo kary grzywny. Sąd wbrew swojemu zamysłowi i wnioskowi oskarżyciela nie powołał w treści w art. 37 a kk i było to wyłącznie wynikiem pomyłki sądu.

Zdaniem Sądu wymierzona kara jest współmierna do stopnia winy oskarżonego oraz adekwatna do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu jakiego się dopuścił. Dokonując oceny społecznego niebezpieczeństwa czynu, jako okoliczności warunkującej rodzaj i wymiar kary, sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę fakt uprzedniej karalności oskarżonego. Niemniej nie można też było dostrzec okoliczności, że poprzednie skazanie oskarżonego miało miejsce w 2013 r. Nie podchodząc do zachowania oskarżonego pobłażliwie należy jednak stwierdzić, że reakcja w postaci kary pozbawienia wolności byłaby nazbyt surowa i należało sięgnąć po karę rodzajowo łagodniejszą przy wykorzystaniu art. 37 a kk. Posługując się swoistą dyrektywą ekonomii środków karnych tj. wskazaniem aby nie wymierzać kary i środków karnych surowszych niż te które są niezbędne dla spełnienia swych celów, sąd wyszedł z założenia, że istnieją podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w tym przepisie.

Na mocy art. 626 kpk w zw. 627 kpk i art. 3 ust. 1 pkt 2 i ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz. U. z 1983r. nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu i wymierzył mu opłatę sądową w kwocie 90 zł uznając, iż jest on w stanie ponieść pozostałe